

Retrospectiva de Jaume Puig al CAEE

dimecres, 14 octubre del 2009

El Centre d'Art acull una retrospectiva de l'artista escaldenc Jaume Puig

El Centre d'Art d'Escaldes-Engordany acull a partir del 6 d'octubre i fins el proper 31 d'octubre l'exposició 75 anys d'art: Retrospectiva de Jaume Puig. Es tracta d'una mostra-homenatge al pintor escaldenc Jaume Puig, una ocasió única per conèixer la seva trajectòria com artista; olis inspirats en els paisatges escaldencs, escultures realitzades amb material reciclat i fotografies que donen testimoni de la nostra història en les darreres dècades.

Aquest matí la consellera de Cultura, Núria Barquin, i la responsable del CAEE, Ruth Casabella, han presentat als mitjans de comunicació l'obra de l'artista que es pot veure al CAEE. Es tracta de 57 quadres a l'oli, 61 fotografies d'imatges d'Andorra, 11 escultures amb material reciclat, 5 maquetes d'esglésies romàniques i 2 collages de Caldea. Al vespre ha tingut lloc la inauguració de l'exposició que ha comptat amb la presència del cap de Govern, Jaume Bartumeu, el cònsol major, Antoni Martí, o nombroses autoritats com ministres o el subsíndic general. A l'acte també hi han assistit les filles de Jaume Puig, Maria Àngels i Anna Puig.

Jaume Puig Duró va néixer el 1914 a Escaldes-Engordany i als 20 anys ja es va veure immers en el món de la pintura i el dibuix. L'any 1934 va marxar d'Andorra per fer la temporada de la verema a Beziers on va aprendre a dibuixar i pintar sota l'atenta mirada de Lucien Balmes de Erault, propietari de les vinyes on Puig treballava. L'artista d'Escaldes-Engordany s'inicià en la tècnica de l'oli, practicant, sobretot, la figura i el paisatge. Passats dos anys de la seva estada a Beziers es va traslladar a Montpeller on va treballar com a operari de pintor i decorador. Va ser en aquesta ciutat francesa on va conèixer el pintor Giradaut, qui li va ensenyar a perfeccionar la perspectiva i l'art figuratiu. Va ser gràcies a aquest artista que Puig va conèixer els criteris oficials sobre l'art de l'època i el rigor acadèmic que encara prevalia a França.

Quan esclata la Segona Guerra Mundial (1939), l'artista escaldenc torna a Andorra on hi instal·la definitivament. Al cap de poc temps de tornar a Andorra, Puig troba feina a FHASA on va treballar com a decorador de parets, façanes, portes o finestres. A FHASA rebutja la feina que li ofereixen com a mecànic, tot i que era una de les seves grans aficions. El 1945 Puig es converteix en un petit empresari de pintura i decoració amb vuit treballadors al seu càrrec, però renuncia a aquesta feina i decideix obrir una drogueria a la primera galeria comercial d'Escaldes on venia productes heterogenis des de neteja fins a belles arts, productes procedents de les més prestigioses cases com Lefranc i Burgeois, que no es trobaven a Barcelona. És en aquesta etapa quan coneix tots els artistes que arribaven a Andorra, com és el cas d'Oswaldo Guayasamín (Quito 1919-Baltimore 1999), un dels pintors amb més renom d'Amèrica Llatina. Les filles de Jaume Puig, Anna i Maria Àngels Puig.

A la dècada dels anys 50, Puig participa en diferents actes socials i culturals del país: col·labora com a luminotècnic amb el Pessebre Vivent d'Engordany, va ser soci fundador i president del Grup d'Escacs de les Valls d'Andorra. I molts d'aquests actes els va plasmar amb la seva màquina de fotografier.

Ja als anys 60 l'artista escaldenc forma part d'un grup d'artistes del país que es reunien i feien tertúlia a Escaldes. I pren part possiblement de la primera exposició col·lectiva d'artistes d'Andorra. Més endavant exposà individualment a la Sala de la Caixa de Pensions.

El 1964 decideix tancar la drogueria per inaugurar la primera galeria d'art d'Andorra, situada a l'avinguda Carlemany davant de la plaça de braus.

Als anys 70, Puig experimenta una etapa de gran producció artística i participa en totes les exposicions col·lectives que impulsaven els comuns i el Govern. Anys més tard, amb més de 70 anys es tanca al seu estudi, situat a l'avinguda del Pessebre, on es dedica a la investigació de noves formes expressives, a cercar la perfecció dels seus quadres i a recrear lliurement la seva particular realitat.

El 1993 se li fa una exposició homenatge juntament amb l'artista Jordi Borràs i participa en diverses exposicions col·lectives com la mostra d'Art d'Encamp, Brossart o Art i Jazz.

El novembre rep conjuntament amb Joan Rosanas el Premi d'Àgora Cultural.

L'artista escaldenc va morir el 13 de juny de 2008 a l'edat de 94 anys amb una gran producció artística i fotogràfica.